

Faiq Ələkbərli
*AMEA Fəlsəfə
 İnstitutunun
 aparıcı elmi işçisi,
 dosent, fəlsəfə üzrə
 fəlsəfə doktoru*

IVYazı

Materiyanın varlığının obyektiv və onun dərk edilməsinin mümkün olduğunu hesab edən akademik Heydər Hüseynov bununla bağlı fikirlərinin daha çox Mirzə Fətəli Axundovun materialist görüşlərinə əsasən təhlil etmişdir. O, Axundovun materialist görüşləri çərçivəsində hərəkət, məkan və zaman problemlərinə də toxummuşdur. Əvvəl cə, hərəkətdən bəhs edən Hüseynov yənə də Axundova istiradən yazırı ki, inkişaf bir haldan digər hala keçid, əvvəlki halın məhv və başlangıç vəziyyətə qayıtma deməkdir: "Axundov metafizik inkişaf prinsipi konsepsiyasının tərəfdarı idi ki, bu na əsasən inkişafı artırma, azalma və təkrar kimi baş verir. Axundov hərəkəti materiyadan ayırmır, lakin hərəkəti yalnız materiyanın mexaniki yerdəyişməsi kimi başa düşür".

Zaman və məkan probleminə gəlincə, Hüseynova görə, Axundov burada da kainatın nə başlanğıçı, nə də sonu var, o vahid və tam varlıqlı prinsipindən çıxış edib: "Bu, heç bir xarici səbəbə olmayan varlıqlıdır. Kainat heç bir xalqın olmasına tələb etməyən, heç bir xarici qüvvəyə ehtiyacı olmayan və özünün daxili qanunları üzrə inkişaf edən obyektiv varlıqlıdır. M.F.Axundov israr edir ki, kainati guya, yaradana inam, yəni Allaha etiqad nə isə uydurulmuş, mövcud olmayan bir şeyə inam deməkdir".

Hüseynov daha çox o məsələnin üzərində dayanırdı ki, Axundov sonsuz kainatın yaradılması üçün heç bir o dünyalıq qüvvənin lazımlığını, onun her hansı xəci qüvvələrdən asılı olmadığını və dünyanın özünün daxili qanunları üzrə inkişaf etdiyini israr edən materialistlərin nöqtəyi-nəzərini qətiyyətlə qoşulmuş, həyatın yaranması və inkişafının materialistlərinə izahını vermişdir: "Yeni nəsillərin yaranması, onların böyüməsi və inkişafı və nəhayət, külə dönməsi, həmçinin su, hava və digər amillərin mövcudluğu şəraitində bitkilərin inkişafı və əməle gəlməsi, bitkilərin böyüməsi, bar verməsi, quruması, çürüməsi və torpağa çevrilmesini o, kainatın obyektiv qanunu hesab edir". 3 O, daha sonra yazırı: "Materialist fəlsəfəsinin bütün müdəddələrinə sadiq qalaraq, Axundov dünyanın vahid və bütöv, tam olduğunu hesab edərək, isbat edir ki, kainatdan əvvəl heç nə mövcud olmayıb və ondan sonra heç nə olmayacağı, ənənə onun varlığı sonsuzdur. Allahı ilk sebəb qəbul edən din tərefdarlarının nöqtəyi-nəzərini zəka ilə bir araya sığmayan uydurma, cəfəngiyat sayır. Din tərefdarlarının Allahın dünyası yaradan olması haqda iddiasına cavab verərək, o bəyan edir ki, heç olduğu halda Allahın da yaradılması üçün başqa bir məxluqun

olması zəruridir, bu sonuncunun mövcud olması üçün isə başqa bir məxluqun olması gerekdir və beləliklə, ilk səbəblərdən ibarət sonsuz bir silsilə alınır ki, bu da mümkün deyil. Dərin təhlil vasitəsilə məxluqların varlığının səbəbi kimi Allahın mövcudluğunu ehtimalının mənasız olduğunu sübut edərək, Axundov mövcudatın obyektiv varlıqdan ibarət əsas olduğunu qəbul edir, insanın bu obyektiv varlığının, yəni təbiətin məhsulu olduğunu hesab edir və bununla da bu məsələdə düzgün, materialist mövqe tutur".

Deməli, burada əsas Yaradıcı Qüvvə ilə bağlı dörd tezis ortaya çıxır:

1. Gözəl görünən Kainat (Təbiət) sonsuz və əbədidir, yəni nə ev-

et) olduğu kimi, insanların, cəmiyyətlərin ümumiyyətdən müstəqil hissələrdən ibarətdir. Bu o demək idi ki, Hüseyinov Axundovla bütöv dünyada bu cür nisbətən müstəqil və müyyəyen mənada bölünməz vahidlər: Günnəş, Yer, planetlər, ümumiyyət, ayrı-ayrı səma cisimlərdən ibarət olmasına hemrəy idi. O, yazırı: "Eynilə nisbətən bölünməz vahidlər heyvanlar ve bitki fərdləridir ("atom") – bölünməz mənasını bildirən yunan istiləhi ilə eyni məna daşıyan fərf adlandırılan canlı organizmlər". Bu səbəbdən M.F.Axundov canlı məxluqları bəzən "atom" adlandırır. Və nəhayət, bütün mətiyətə bütövlükde en kiçik zərrəciklərdən, sözün əsil mənasında atomlardan ibarətdir. Beləliklə, M.F.Axundovda "a-

("demək olar ki, atomlar") olan ayrı-ayrı nisbətən müstəqil hissələrdən ibarətdir. Bu o demək idi ki, Hüseyinov Axundovla bütöv dünyada bu cür nisbətən müstəqil və müyyəyen mənada bölünməz vahidlər: Günnəş, Yer, planetlər, ümumiyyət, ayrı-ayrı səma cisimlərdən ibarət olmasına hemrəy idi. O, yazırı:

"Eynilə nisbətən bölünməz vahidlər heyvanlar ve bitki fərdləridir ("atom") – bölünməz mənasını bildirən yunan istiləhi ilə eyni məna daşıyan fərf adlandırılan canlı organizmlər". Bu səbəbdən M.F.Axundov canlı məxluqları bəzən "atom" adlandırır. Və nəhayət, bütün mətiyətə bütövlükde en kiçik zərrəciklərdən, sözün əsil mənasında atomlardan ibarətdir. Beləliklə, M.F.Axundovda "a-

O, daha sonra yazırı: "Axundovun təliminə əsasən, bütün mövcudat maddidir və buna görə də hissələrlə ilə qarınla bilər. Əgər məlekler, cılalar, şeytanlar, divlər və təxəyyülün digər məhsulları haqiqiətn Mövcud və yerdəki digər məxluqlara aiddirlər, onlar gözə göründən və ya hiss olunan olmalıdır. Bir halda ki, bütün bu məxluqlar gözə göründən və hissedilməzdirlər və həm də ki, zaman və məkan xaricindərlər, deməli, onlar yoxdur, onlar xəyalın məhsuludur. M.F.Axundov öz materialist, ateist təlimində varlıq probleminin düzgün həllini verir".

Ona görə kainat vahiddir, tamdır və bütün məxluqlar vahid kainatdan yaranıblar. Hüseyinov bu fikrini

Heydər Hüseynovun dünyagörüşündə maarifçilik və milli fəlsəfə

veli var, nə də sonu olacaq,

2. Gözəl görünməz Yaradan sonsuz və əbədidir, yəni nə əvvəl var, nə də sonu olacaq

3. Eyni zamanda, birlikdə həm Kainat, həm də Yaradan sonsuz və əbədidir, yəni hər ikisinin nə əvvəl var, nə də sonu olacaq

4. Kainat, Yaradandan başqa üçüncü bir qüvvə gözəl görünən maddi (fiziki) və gözle görünməyən (ruhi) İnsan da sonsuz və əbədidir, yəni onun da nə əvvəl var, nə də sonu olacaq ("İnsan" kimdir? Onları nüvə irqlərə, millətlərə və dini ləhlənlər böyləndür?)

Maraqlıdır ki, zaman-zaman yalnız Kainat (Təbiət), Yaradan deyil, İnsan da ləhləşdirilmişdir. İnsan gah Təbiət, gah da Yaradalla eyniləşdirilmişdir. Hətta, İnsan deyilən varlığı Kainat və Yaradan-

"Zaman və məkan problemini həll edərək, Axundov zaman və məkanı materiyanın obyektiv mövcudluq formaları sayaraq, obyektiv varlığın zaman və məkan xaricində mövcudluğunu məmən olmadığını qeyd edir. Materializm varlığın obyektivliyini təsbit edərək, zaman və məkanın obyektivliyini qəbul edir".

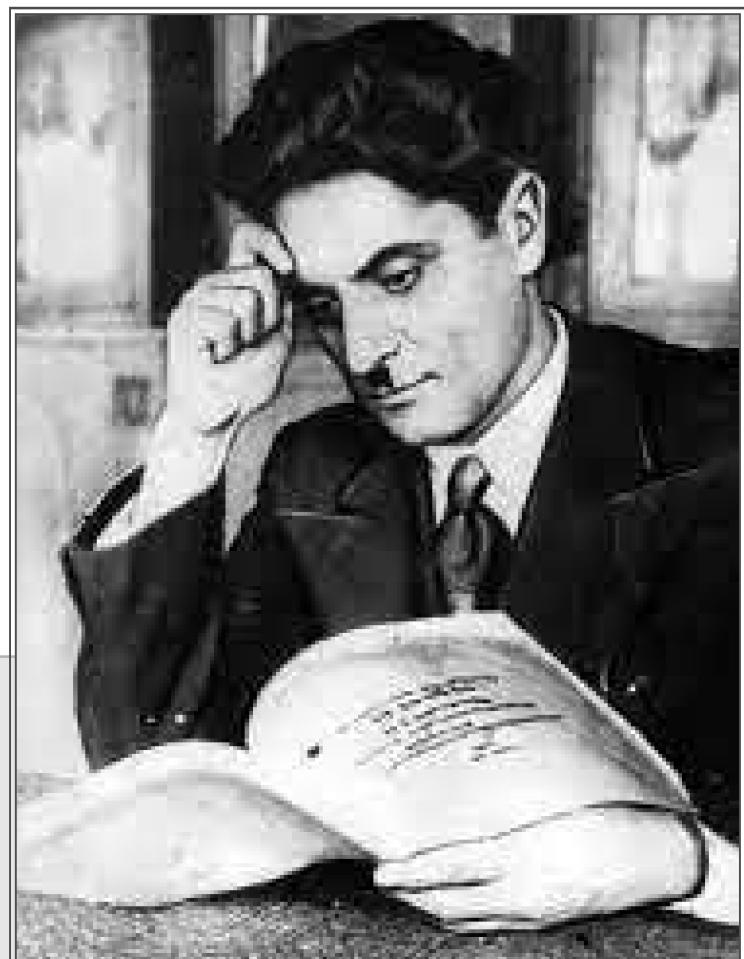
Deməli, materiya əbədi olduğunu üçün zaman və məkan da bu əbədiliyin daxilində obyektiv şəkildə mövcuddurlar. Cənəki zaman və məkanın materiyadan ayırmaz olduğunu, həmçinin materiyanın mövcudluğunu yalnız zaman və məkan daxilində mümkün olduğunu qəbul etməsi yalnız Axundov fəlsəfəsinin deyil, Hüseynovun da baxışlarının əsas cəhətlərindən biri idi. Hüseynov yazırı: 'Bu cəhət

Hüseynov da Axundovun görüşlərini tədqiq edərək daha çox İnsan Yaradan deyil, İnsan Kainat (Materiya, Təbiət) münasibətlərinə üstünlük vermiş, bu zaman da Sovet insanının-kommunist cəmiyyətinin hər şey üzərində ağalığını marksist fəlsəfə əsasında izah etməyə çalışmışdır. O, yazırı: "Zaman və məkan problemini həll edərək, Axundov zaman və məkanı materiyanın obyektiv mövcudluq formaları sayaraq, obyektiv varlığın zaman və məkan xaricində mövcudluğunu məmən olmadığını qeyd edir. Materializm varlığın obyektivliyini təsbit edərək, zaman və məkanın obyektivliyini qəbul edir"

dan da üstün ali pilleyə qaldıran dinimistlik, fəlsəfi təlimlər belə olmuşdur. Bizcə, marksizm təlimində də İnsanın, daha doğrusu ayrı-ayrı İnsanların bütünü olan Cəmiyyətin ləhləşdirilməsi ön plana çıxmışdır. Məsələn, deyək ki, Misirdə əsas söz sahibi Yaradan səviyyəsində ölçülü Firon-İnsandır, Sovet Rusiyasında isə "Sovet Xalqı", ya da Sovet Cəmiyyətidir. Ancaq əsil həqiqətde isə Sovet Ruisiyasında da əsas söz sahibi Baş Kommunist-İnsan idi. Deməli, Kainat və Yaradalla yanaşı, üçüncü əsas qüvvə ləhləşdirilmiş İnsandır. Sadəcə, bura da İnsan-Cəmiyyət bütünlüğünü görmək lazındır. Başqa sözə, İnsan-Cəmiyyət ilahiliyinin özü də bir sintezdir. Bele ki, müxtəlif xalqların inanclarında çoxallahlıq, çoxtəbətlilik olduğu kimi, çoxinsanlılıq da təbii bir haldır. Əslində isə allahların, təbiətlərin ümumiləşdirilmiş bir adı vahid Yaradan, vahid Kainat (Təbi-

ona görə səciyyəvidir ki, varlığın yalnız zaman və məkan daxilində mümkün olduğunu qəbul olunması əsas fəlsəfi istiqamətlərin – materializm və idealizm dərəcəsində müəyyən edilməsi üçün olduqca zəruri şərtlərindən biridir. Bir sıra materialistlər materiya, zaman və məkan arasındakı qarşılıqlı münasibətlər bərəsində suala çıq cavab verməkdən qazırı. F.Engels Dürinqi sonuncu bu suala açıq cavab verməkdən yaradığı üçün keşkin tanqid edirdi. F.Engels göstərir ki, hər bir varlığın əsas formaları məkan və zamandır. Beləliklə, zaman və məkanı materiyanın attributları, onun ən müüm xüsusiyyətləri hesab edərək, Axundov materializm mövqeyində möhkəm dayanırdı".

Hüseynova görə, Axundovun da qeyd etdiyi kimi, Kainat vahid və ona tərəfdar olmaq, qurumluq, qurumluqda qalmaq, təbii bir qüvvə mövcud deyil, bütün məhv olma şəyələr kainatda qalır və hər şey vahid və tam kainatın olan təbiətin özü tərəfindən yaradılır".

də əsaslandırmaq üçün Axundova müraciət edirdi: "Tam və hissənin qarşılıqlı əlaqəsindən bəhs edərək, Axundov ərz edir ki, əslində tam və hissə birlik təşkil edir və hər hansı bir kənar iradədən asılı olmayıraq, öz qanunları əsənda və onlara xas şəraitde mövcuddurlar. Bütün şəyler vahid tam olan kainatda mövcuddurlar. Tam və hissənin xalıqə ehtiyacı yoxdur. Bu nəticə və müləhizələri inkişaf etdirərək, Axundov israr edir ki, təbiətdən xalıqə heç bir qüvvə mövcud deyil, bütün məhv olma şəyələr kainatda qalır və hər şey vahid və tam kainatın olan təbiətin özü tərəfindən yaradılır".

Hüseynova görə, Axundovun fəlsəfəsində məkan, zaman və materiya probleminin qoyuluşu həm də ona görə maraqlıdır ki, materiyanın obyektiv varlıq formaları kimi zaman və məkan problemini materialistcənə həll edərək, o, təbiətin obyektiv qanunu uğurlu qəbul edir. Eyni zamanda, Axundov hər cür xarici, ilahi, fantastik qüvvəni rədd edərək, materializmi idealizm və dinin tərəfdalarının hücumlarından qoruyur.